

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ЕКОНОМІКО-ТЕХНОЛОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ТРАНСПОРТУ
КАФЕДРА Управління процесами перевезень

Методичні вказівки
для виконання практичних занять та самостійної роботи
для студентів університету денної та заочної форми навчання рівня
вищої освіти: перший (бакалаврський) галузі знань: 27
«Транспорт», спеціальність 275 Транспортні технології (на
залізничному транспорті), з дисципліни
«Вступ до спеціальності»

Методичні вказівки для виконання практичних занять та самостійної роботи з дисципліни “Вступ до спеціальності” студентами денної та заочної форми навчання рівня вищої освіти: перший (бакалаврський) галузі знань: 27 «Транспорт», спеціальність 275 Транспортні технології (на залізничному транспорті). – Київ: ДЕТУТ, 2015. –16 с.

Укладач: Р. С. Щербина, к.т.н., доцент.

ЗМІСТ

Загальні положення.....	3
Тема 1. Вища школа, закони та умови навчання. Структура університету.....	3
Тема 2. Україна в структурі європейської освіти. Кредитно-модульна система організації навчального процесу.....	4
Тема 3. Організація та сучасні методи пошуку науково-технічної інформації в Україні. Джерела науково-технічної інформації та їх характеристика.....	4
Тема 4. Права та обов’язки учасників навчально-виховного процесу.....	6
Тема 5. Самостійна робота. Культура і гігієна розумової праці та побуту студента.....	7
Тема 6. Форми навчання у вищій школі. Структура плану навчального процесу.....	9
Тема 7. Основні показники роботи транспорту та їх характеристика.....	10
Тема 8. Поняття технології і організації перевезень.....	11
Перелік запитань для підготовки до модульних контрольних робіт та заліку.....	13
Список рекомендованої літератури.....	16

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

В методичних вказівках розглянуті основні теоретичні питання по всіх темах курсу, а також вказана література для більш детального вивчення тем.

В другій частині вказівок розроблені індивідуальні завдання для виконання контрольної роботи. Номер варіанту для виконання контрольної роботи студент вибирає з порядкового номеру в журналі викладача.

I. Основні теоретичні поняття та визначення, які необхідно засвоїти студентам при виконанні контрольної роботи з дисципліни “Вступ до спеціальності”.

Тема 1. Вища школа, закони та умови навчання. Склад і структура університету.

Відповідно до законів України “Про освіту” та “ Про вищу освіту” структура системи освіти включає:

дошкільне виховання; загальну середню освіту; професійну освіту; вищу освіту; післядипломну підготовку (стажування); аспірантуру; докторантуру.

Вища освіта забезпечує фундаментальну наукову та загальнокультурну, практичну підготовку, одержання громадянами спеціальності, підвищення професійної підготовки, перепідготовку, підготовку наукових і науково-педагогічних кадрів.

До структури вищої освіти входять освітні та освітньо-кваліфікаційні рівні.

Освітніми рівнями вищої освіти є: неповна вища освіта; базова вища освіта; повна вища освіта.

Освітньо-кваліфікаційними рівнями вищої освіти є: молодший спеціаліст; бакалавр; спеціаліст, магістр.

Державний економіко-технологічний університет транспорту – один з найстаріших вищих навчальних закладів України. Корені його історії сягають 1898 р., коли була розпочата підготовка інженерів-залізничників в КП. Перший випуск інженерів-залізничників відбувся в 1903 р. (12 за спеціальністю “Залізниця” і один за спеціальністю “Мости”). Крім того, у вересні 1909 р. було відкрито залізничний підвідділ Київських вищих комерційних курсів, а з червня 1912 р.- Київський комерційний університет. У 1929 р. народний комісаріат Просвіти України організував у Києві Інститут Шляхів Сполучення (КПШС) у складі п’яти факультетів. Через рік КПШС було реорганізовано і на виконання Постанови Раднаркому УРСР № 19/672 від 12 липня 1930 р. почали працювати 5 окремих вищих навчальних закладів: Київський залізничний інститут у складі 2 факультетів, Дніпропетровський залізничний інститут у складі 3

факультетів, Київський інститут річкового транспорту у складі 3 факультетів, Одеський інститут морського транспорту у складі 2 факультетів, Харківський шляховий інститут у складі 4 факультетів (з 1 січня 1934 р. - ХІІТ). У період масових репресій 30-х років ХХ ст. серед значної кількості вищих навчальних закладів, які перестали існувати, був і Київський залізничний інститут. З 1951 р. було створено Учбово-консультаційний пункт Всесоюзного заочного інституту інженерів залізничного транспорту. І лише 14 липня 1966 р. було організовано філіал ХІІТу у м. Києві.

Починаючи з 1991 р., коли була створена Укрзалізниця, потреба у сучасних кадрах залізничників – аналітиків широкого профілю значно зросла. 5 грудня 1995 р. на базі КФ ХІІТу було створено Київський інститут залізничного транспорту.

Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 09.08.2001 р. № 983 та наказу Міністерства транспорту України від 27.08.2001 р. № 564 створено Київський університет економіки і технологій транспорту.

На базі Київського університету економіки і технологій транспорту розпорядженням Кабінету Міністрів України від 18 квітня 2007 р. № 196-р утворено Державний економіко-технологічний університет транспорту, який заснований на державній власності, є бюджетною установою, підпорядкований Міністерству освіти і науки, молоді та спорту України.

Тема 2. Україна в структурі європейської освіти.

«Болонським процесом» в останні роки прийнято називати діяльність європейських країн, яка спрямована на те, щоб зробити узгодженими системи вищої освіти цих країн, створити Європейський простір вищої освіти. Основний зміст Болонської декларації прийнятої 19 червня 1999 року у м. Болонья полягає в тому, що країни-учасниці зобов'язалися до 2010 року привести свої освітні системи у відповідність певному єдиному стандарту.

Основні цілі Болонського процесу зводяться до наступного:

1. Побудова Європейського простору вищої освіти як передумови розвитку мобільності громадян з можливістю їх працевлаштування;
2. Посилення міжнародної конкурентоспроможності як національних, так і в цілому Європейської системи вищої освіти;
3. Досягнення більшої сумісності та порівняності систем вищої освіти;
4. Формування та зміцнення інтелектуального, культурного, соціального та науково-технічного потенціалу окремих країн та Європи в цілому;
5. Підвищення визначальної ролі університетів у розвитку національних та Європейських культурних цінностей;
6. Змагання з іншими системами вищої освіти за студентів, вплив, гроші та престиж.

Кредитно-модульна система організації навчального процесу – це організація навчального процесу, яка ґрунтується на поєднанні модульних технологій навчання та залікових освітніх одиниць (залікових кредитів).

Заліковий кредит - це одиниця навчального навантаження необхідного для засвоєння змістових модулів або блоку змістових модулів. Модуль – частина навчальної дисципліни, практики, державної атестації, яка реалізується відповідними формами навчального процесу (лекціями, практичними заняттями і т.д.). Змістовий модуль – це система навчальних елементів, що поєднані за ознакою відповідності певному навчальному об'єкту.

Факультет є навчально-науковим структурним підрозділом, що здійснює підготовку студентів, аспірантів та докторантів із споріднених спеціальностей.

Кафедра є основним навчально-науковим структурним підрозділом університету, що проводить навчальну, методичну, виховну та науково-дослідницьку діяльність з однієї або кількох споріднених дисциплін.

Тема 3. Науково-технічна інформація в Україні.

Інформатика – наука, яка вивчає структуру і властивості галузевої інформації, теорію і методи збереження, пошуку і розповсюдження інформації.

Науково-інформаційна діяльність - це сукупність дій, спрямованих на задоволення потреб громадян, юридичних осіб і держави у науково-технічній інформації, що полягає в її збиранні, аналітично-синтетичній обробці, фіксації, зберіганні, пошуку і поширенні.

Основу національної мережі органів НТІ України складають державні органи науково-технічної інформації, а саме:

- 1) УкрІНТЕІ – головний орган системи,
- 2) 18 регіональних центрів науково-технічної та економічної інформації,
- 3) Державна науково-технічна бібліотека;
- 4) Державне виробничо-поліграфічне підприємство.

Як один із шляхів передавання і збереження інформації використовуються книги. В Україні зараз нараховується біля 19 тис. публічних бібліотек з фондом понад 295 млн. одиниць зберігання.

За призначенням бібліотеки поділяються на:

- А) масові (публічні) – державні (обласні, міські, районні, сільські, шкільні, дитячі, тощо);
- Б) наукові і спеціальні – державні, академічні, науково-технічні бібліотеки ВНЗ і т.д.

Кожна бібліотека має каталоги, які значно полегшують підбір і пошук необхідної літератури. По групуванню матеріалу каталоги можуть бути алфавітними, систематичними й предметними.

В алфавітних каталогах картки розміщені в алфавітному порядку по прізвищах авторів або назвах книг (якщо автори не вказані). До цього каталогу звертаються в тому випадку, коли необхідно з'ясувати наявність книг конкретного автора в бібліотеці, або знайти необхідну книгу, назва якої вже відома читачу.

В систематичному каталозі відображується весь фонд даної бібліотеки, а картки розміщуються відповідно до галузей знань.

Предметні каталоги є різновидом систематичних каталогів і в них картки зібрані в алфавітному порядку відповідно до змісту книг, тобто відображають літературу про окремі предмети, явища, події.

Основою для пошуку та використання інформації є всевітньо відома мережа – Інтернет. Дана мережа стає основним середовищем для накопичення та пошуку різноманітної інформації, стає основним інформаційним середовищем, яке в перспективі замінить радіо і телебачення.

Тема 4. Права та обов'язки учасників навчального процесу

Учасниками навчально-виховного процесу Університету є:

- студенти, слухачі, стажисти, аспіранти, докторанти;
- керівні, педагогічні, наукові, науково-педагогічні працівники, спеціалісти;
- батьки або особи, які їх замінюють;
- представники підприємств, установ, кооперативних, громадських організацій, які беруть участь у навчально-виховній роботі.

Студенти Університету крім прав, передбачених ст.51. Закону України "Про освіту", мають право на: одержання направлення на навчання, стажування до інших закладів освіти, у тому числі за кордон; користування навчальною, науковою, виробничою, культурною, спортивною, побутовою, оздоровчою базою Університету; безпечні і нешкідливі умови навчання та праці; трудову діяльність у встановленому порядку в позаурочний час; перерву в навчанні з поважних причин; обирати і бути обраним до вищих дорадчих органів самоврядування Університету; отримувати матеріальну допомогу згідно з чинним законодавством; брати участь у роботі громадських організацій, політичних партій; під час навчання без відриву від виробництва користуватися пільгами, встановленими чинним законодавством /додаєтьс я відпустка тощо/; на академічну відпустку, поновлення, переведення до іншого вищого закладу освіти у порядку, встановленому Положенням, яке затверджує Міністерство освіти України.

Обов'язками студентів Університету є: дотримання законодавства, моральних, етичних норм; дотримання Статуту, Правил внутрішнього розпорядку Університету; виконання вимог навчального плану в строки, визначені графіком навчального процесу;

За невиконання своїх обов'язків, порушення Правил внутрішнього

розпорядку і Правил проживання в гуртожитку ректор може накласти дисциплінарне стягнення на студента або відрахувати його з Університету.

З Університету студент може бути відрахований: за власним бажанням; за незадовільне складання іспитів і заліків протягом сесії; за невиконання вимог навчального плану, та графіка навчального процесу; за появу в нетверезому стані, у стані наркотичного або токсикологічного сп'яніння на заняттях, у навчальному корпусі, бібліотеці, гуртожитку; на підставі вироку суду, що набрав чинності, чи постанови органів, до компетенції яких належить накладення адміністративного стягнення, або на підставі пропозицій, громадських організацій, об'єднань тощо; за одноразове грубе порушення навчальної дисципліни або Правил внутрішнього розпорядку Університету (за погодженням з профспілковою організацією).

Тема 5. Самостійна робота.

Основна умова успішного навчання – систематична робота протягом семестру.

Самостійна робота є основним засобом засвоєння студентом навчального матеріалу в час, вільний від обов'язкових навчальних занять. Час, відведений для самостійної роботи студента, може становити до 60% академічного кредиту. Самостійна робота студента – це основний засіб оволодіння навчальним матеріалом під керівництвом викладача у час, вільний від обов'язкових навчальних занять.

Самостійна робота студента над засвоєнням навчального матеріалу з конкретної навчальної дисципліни може виконуватись у бібліотеці, навчальних кабінетах і лабораторіях, комп'ютерних класах, а також у домашніх умовах.

Консультації – це надання педагогічної допомоги студентам в їх самостійній роботі з кожної дисципліни, навчального плану, а також при розв'язанні різних завдань теоретичного або практичного характеру.

Самостійна робота над джерелами інформації не є простим списуванням або переказом, а потребує власних висновків. Необхідно, використавши літературу та електронні джерела, обґрунтувати свої твердження, викласти свої думки чітко, логічно, грамотно; усвідомлювати, що таке плагіат, списування.

Тема 6. Форми навчання у вищій школі.

До організаційних форм організації навчання відносяться: індивідуальні заняття викладача зі студентом, колективно-групові заняття, системи індивідуально-колективних занять.

До загальних форм організації навчання відноситься: вступне заняття, заняття з поглиблення знань, практичне заняття, комбіновані форми занять.

До конкретних форм організації навчання відносяться:

теоретичні, комбіновані, практичні, трудові.

Комбінуючи поєднання загальних та конкретних форм навчання можна отримати різні системи форм навчання: класно-урочна, лекційно-семінарська, кредитно-модульна, модульно-рейтингова, дистанційна.

У вищих навчальних закладах встановлені такі організаційні форми навчання: лекції, лабораторні, практичні заняття, семінари, навчальні практики, курсове проектування, дипломне проектування, консультації, контрольні роботи, самостійна робота студента.

Лекція – це теоретична основа для самостійної роботи студентів, мета якої – викликати інтерес до самостійного поглибленого опрацювання різноманітних інформаційних джерел.

Практичні заняття – призначені для вироблення вмінь застосовувати отримані теоретичні знання на практиці і в житті.

Лабораторні роботи – дозволяють поглибити і закріпити теоретичні положення, перевірити їх на практиці експериментальним шляхом, ознайомити з обладнанням, приладами і матеріалами, вивчити методи наукових досліджень.

Семінарське заняття – це одне із форм занять що призначена для більш глибокого і активного засвоєння наукового матеріалу.

Курсові проекти та роботи – являють собою текстово-графічні самостійні роботи з дисципліни, що вивчається на конкретну тему. Вони сприяють закріпленню й узагальненню знань, що отримані за період навчання, а також застосуванню цих знань при комплексному вирішенні конкретної інженерної задачі.

Дипломне проектування – це заключний етап навчання у вищому навчальному закладі. Основні завдання дипломного проектування:

Тема 7. Основні показники роботи транспорту та їх характеристика.

Будь-який вид транспорту має свою власну систему показників, яка сформувалась історично й відбиває його унікальність і неповторність, урахує техніко-економічні й інші особливості. Однак багато показників є загальними для всіх видів транспорту. Умовно їх можна розділити на наступні групи:

показники перевізної й перевантажувальної роботи (об'єм перевезень вантажів і пасажирів; - вантажо- і пасажирообіг; - приведений вантажообіг)

показники матеріально-технічної бази (- довжина шляхів сполучення; - густота мережі;- сумарна вантажопідйомність або тоннаж транспортних одиниць, - сумарна енергетична потужність активних транспортних одиниць)

показники експлуатаційної роботи (середня вантажонапруженість;- середня дальність перевезень;- швидкість доставки вантажів;-

використання вантажопідйомності рухомого складу;- час обігу рухомого складу; - середньодобовий пробіг рухомого складу)

показники економічної ефективності (- собівартість перевезень; - продуктивність праці; - фондоддача; доходи; - витрати; - прибуток; - рентабельність).

Транспортний вузол – являє собою пункт стику двох і більше видів транспорту. Транспортна мережа – сукупність спеціально обладнаних шляхів сполучень одного чи декількох видів транспорту у межах території, що розглядається.

Пропускна здатність транспортної мережі – це кількість одиниць рухомого складу, яку можна пропустити в одному напрямку за одиницю часу.

Провізна здатність транспортної мережі – це кількість вантажу, або пасажирів, яку можна перевезти за одиницю часу в одному напрямку .

Основними показниками роботи міського пасажирського транспорту є експлуатаційна швидкість, час роботи рухомого складу за добу, середньодобовий коефіцієнт наповнення рухомого складу, коефіцієнт використання рухомого складу за випуском на лінію.

Тема 8. Поняття технології і організації перевезень

Державне управління в галузі транспорту здійснюють Міністерство транспорту України, обласне і міське управління транспорту і зв'язку, місцеві Ради народних депутатів та інші соціально уповноважені на те органи відповідно до їх компетенції.

Для виконання навантажувально-розвантажувальних робіт механізованим способом необхідно багато різних механізмів і іншого обладнання. Номенклатура машин, що використовуються для механізації навантажувально-розвантажувальних робіт дуже широка, крім того кожна машина має декілька модифікацій

Технологія – це ефективна черга виконання відповідних операцій, із зазначенням їх тривалості, послідовності, використовуваного обладнання, витрат матеріалів та праці. Метою розробки технології є забезпечення найбільшої доцільності і економічності операцій у заданих конкретних умовах і обмеженнях. Технологія повинна спонукати розвиток техніки та способів організації праці.

Технологія та організація транспортного процесу повинні забезпечити додержання встановлених законоположень, виконання чинних правил технічної експлуатації видів транспорту, своєчасне виконання перевезень.

Перевезення вантажів залізничним транспортом в Україні регулюються Статутом залізниць України, Правилами перевезення вантажів, Технічними умовами навантаження і кріплення вантажів, іншими нормативними документами, а також договором, який укладається між транспортним підприємством і вантажовідправником, експедитором або

іншим замовником. Робота з організації перевезень на залізниці покладена на спеціальні служби залізниці: товарні контори станцій, товарні каси, багажні (вантажні) двори. В їх обов'язки входить оформлення і перевірка складених вантажовідправниками документів на вантажні перевезення, а також забезпечення процесу доставки вантажів.

Перевезення торговельних вантажів залізницею здійснюються на договірних засадах на основі місячного планування перевезень. Основою місячного планування перевезень є поточні або довгострокові договори про організацію перевезення та замовлення відправників або експедиторів.

Транспортна рухливість населення - це число поїздок на одного жителя в середньому за рік. За своїм призначенням поїздки населення діляться на: трудові - від місця проживання до місця роботи; службові - яка здійснюється під час трудового дня в зв'язку із потребами підприємства або установи; культурно-побутові, здійснюється в неробочий час.

Тариф – це ціна, або вартість перевезення одиниці вантажу чи пасажера. Тариф - система ставок, що визначають розмір оплати різних послуг або за проведення певних дій. Величина окремих тарифів на послуги, що надаються населенню регулюється органами виконавчої влади. Розрізняють міжнародні і внутрішні тарифи. Транспортний тариф – це ставка по яких перевізник бере плату за свої послуги. Єдиний транспортний тариф – це єдині ставки оплати за перевезення вантажів по всій території країни, або між окремими пунктами транспортних магістралей на лініях, що обслуговуються різними підприємствами. Собівартість перевезень – це виражені в грошовій формі поточні витрати автотранспортного підприємства, пов'язані із виконанням транспортної роботи (надання транспортних послуг).

Перелік запитань для підготовки до модульних контрольних робіт та заліку

Тема 1. Вища школа, закони та умови навчання

1. Дайте характеристику закону України “Про вищу освіту”.
2. Структура системи освіти в відповідності до закону про освіту.
3. Структура системи освіти та її характеристика.
4. Освітньо-кваліфікаційні рівні та їх характеристика.
5. Організаційна структура вищого навчального закладу.
6. Наукові ступені та вчені звання..
7. Освітні рівні вищої освіти та їх характеристика.
8. Дайте характеристику закону України «Про освіту».
9. Характеристика вищих навчальних закладів України.
10. Документи про вищу освіту, їх характеристика.

Тема 2. Україна в структурі європейської освіти.

11. Охарактеризуйте поняття «болонський процес».
12. Основні цілі болонського процесу.
13. Які заходи проводить Україна для реалізації цілей болонського процесу?
14. Розшифруйте поняття «модуль, змістовий модуль, заліковий кредит».
15. Основні завдання поточного контролю та екзамену.
16. Особливості поточного контролю знань студентів заочної форми навчання.
17. Організація підсумкового контролю.
18. Індивідуальний навчальний план студента та його характеристика.
19. Що може бути об'єктом поточного контролю знань студента.
20. Яка шкала оцінювання знань використовується у вузі.

Тема 3. Науково-технічна інформація в Україні

21. Джерела науково-технічної інформації (НТІ).
22. Об'єкти та суб'єкти відносин у сфері НТІ.
23. В чому полягає головна задача НТІ.
24. Бібліотеки та їх характеристика.
25. Що складає основу національної мережі органів НТІ.
26. Дайте характеристику бібліотечних каталогів.
27. Особливості роботи з картками бібліотечних каталогів.
28. Мережа „Інтернет” та її характеристика.
29. Бібліографія, бібліографічні видання, їх характеристика.
30. Сучасні методи пошуку інформації.

Тема 4. Права та обов'язки учасників навчального процесу

31. Дайте характеристику учасників навчально-виховного процесу.
32. Права студента вузу.
33. Порядок отримання академічної відпустки, поновлення в вузі.
34. Студентське самоврядування.
35. Основні обов'язки студента..
36. Порядок відрахування студента з університету.
37. Основні обов'язки науково-педагогічних працівників.
38. Права науково-педагогічних працівників.
39. Факультет, деканат їх характеристика.
40. Кафедра, характеристика кафедри.

Тема 5. Самостійна робота. Культура та гігієна розумової праці

41. Самостійна робота в умовах кредитно-модульної системи.
42. Особливості самостійної роботи.
43. Консультації, питання, які вирішують на консультаціях.
44. Зарубіжний досвід самостійної роботи, тьютор, ментор.
45. Планування робочого часу студента.
46. Методичне забезпечення дисципліни, особливості використання.
47. Характеристика навчального розпорядку.

48. Самостійна робота з підручниками, порядок, особливості проведення.
49. Проблеми та особливості самостійного вивчення дисципліни.
50. Вільний час студента, особливості проведення.

Тема 6. Форми навчання у вищій школі

51. Організаційні форми навчання, їх характеристика.
52. Загальні форми навчання, їх характеристика.
53. Конкретні форми навчання, їх характеристика.
54. Функції форм організації навчання.
55. Лекція, особливості конспектування.
56. Практичні заняття, основні завдання практичних занять.
57. Лабораторні роботи, особливості підготовки і проведення.
58. Семінарські заняття. Критерії оцінки семінарських занять.
59. Практики. Особливості використання в навчальному процесі.
60. Курсові проекти та дипломне проектування. Характеристика.

Тема 7. Основні показники роботи транспорту та їх характеристика

61. Транспорт та специфіка його роботи.
62. Основні функції транспорту.
63. Характеристика елементів транспортного процесу.
64. Обіг вагону
65. Характеристика транспортної мережі.
66. Провізна та пропускна здатність транспортної мережі.
67. Основні показники вантажних видів транспорту. Їх характеристика.
68. Основні показники пасажирських видів транспорту. Їх характеристика.
69. Основні економічні показники роботи транспорту.
70. Заходи по підвищенню експлуатаційних швидкостей.

Тема 8. Поняття технології і організації перевезень

71. Структура управління транспортом.
72. Закон України «Про транспорт» Його характеристика
73. Закон України «Про залізничний транспорт». Його характеристика.
74. Поняття організації і технології вантажних робіт.
75. Технологія. Характеристика даного терміну.
76. Маршрутизація перевезень.
77. Тариф. Поняття, особливості застосування.
79. Транспортна рухомість пасажирів. Пасажиропотік.
80. Науково-технічний прогрес. Його вплив на транспорт.
8. Основні джерела фінансування інвестиційних проєктів.
9. Науково-технічний прогрес. Його вплив на транспорт.
10. Пільги, та умови їх застосування при здійсненні перевезень.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Закон України "Про освіту" / / Голос України. - 1996. - 25 квітня <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1060-12>
2. Закон України «Про вищу освіту» № 1556-VII —. - 2014. - 1 липня. <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2984-14>
3. Національна доктрина розвитку освіти / / Освіта України. - 2002. - 23 квітня. <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/347/2002>
4. Про транспорт. Закон України від 10.11.1994
5. *Статут залізниць України* // Транспорт України, 1998.
6. Освітньо-кваліфікаційна характеристика та освітньо-професійна програма бакалавра напряму підготовки 275 – «Транспортні технології» // Галузеві стандарти вищої освіти України./ Міністерство освіти і науки України (ГСВО МОН). – К.: 2004. <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/65-98-%D0%BF>
7. Галаган В.Я., Орлов В.Ф., Ягупов В.В. Основи психології і педагогіки. Навчальний посібник. К.: КУЄТТ, 2005.
8. Мойсеюк Н.Є. Педагогіка. Навчальний посібник К. , 2007 <http://pidruchniki.ws/12570107/pedagogika/pedagogika - moyseyuk nye>
9. Кузьмінський А.І. Педагогіка вищої школи. Навчальний посібник / К.: Знання, 2005.- 486 с. <http://www.info-library.com.ua/books-book-105.html>
10. Основи наукових досліджень - Цехмістрова Г.С. Основи наукових досліджень : Навчальний посібник / Цехмістрова Г.С. - Київ: Видавничий Дім «Слово», 2003.- 240 с. <http://books.br.com.ua/themes/132/355>
11. Ю.М. Коровайченко. ALMA MATER, або як стати справжнім студентом. ВМУРоЛ, Київ 2003р.
12. Форми, методи і організація навчального процесу в кредитно-модульній системі. Навч.-метод. посібник. За загальною редакцією проф. С.М. Гончарова. – Рівне: НУВГП, 2007. – 184с.
13. Миронюк І.В., Щербина Р.С. Правила оформлення пояснювальних записок до курсових та дипломних проектів. – К.: ДЕТУТ, 2008. – 10 с.
14. В.К. Буряк. Самостійна робота з книгою. Київ 1990 р.